

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

147. Venatio: Ex Philostrato in Amoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

substernitur, circa gemmis eximijs, & vniobus adornatus: in ipsa Imaragdini pedis solea, quam auream esse diximus, doni author, & causa literis incisa.

S G L O P V S.

Ex Massæo.

Descriptio CXLV.

Nondum apparuerunt gentibus ijs, nouæ subtilitatis, & operis admirandi balistæ:

oblongum in tubum, & æqualiter teretem, ex ære fulvi figuratæ: quæ non funibus aut neruis intentæ singula mittunt spicula; sed inexcogitata priscis ratione: ad applicitos tenui ab tergo foramine igniculos, cum incremento multiplici rapiendos, certo primum nitrati, ac sulphurei pulueris modo temperatæ: dein insertos ore patente ferreos ex arte globos, catenasque, & alia obruramenta, fulminum instar flammis elucantibus, cum horrendo fragore contorquent.

V E N A T I O.

Philostat. in amoribus.

Descriptio CXLVI.

Μηδὲ δ' λαγῶδες ἡμᾶς ἐκείνοσι διαφουγέτω· σιωθράσωμεν δὲ αὐτὸν τοῖς ἔρωσι. τὸ τοτὸ θηρίον ὑποκαθήμενον ταῖς μηλέαις, & σιτοδύμῳ, τὰ πίπτοντα καταλείπει, διαδραῶσιν οὔτοι, & ταρᾶσι μὲν, κρότων χειρῶν, ὁ δὲ κεκραγῶς, ὁ δὲ ἀνασείων τὴν χλαμύδα. & οἱ μὲν ὑπερέπονται τῷ θηρίῳ καταβῶντες· οἱ δὲ μετέπειθ' αὐτὸ περὶ χεῖρας· ὁ δὲ ὡς ἐπιπέσει αὐτὸν ἄρμασε, & τὸ θηρίον ἀλλεῖν ἴσασθε, ὁ δὲ ἐπιβλεῖν τῷ σκέλει τῷ λαγῶ· ὁ δὲ διωλίδησεν ἠρηκότα, γελῶσιν οὖ, & καταπέπασσε· ὁ δὲ εἰς πλευράν, ὁ δὲ πρυμνῆς· οἱ δὲ ὑπὸ πᾶντες, ἐν τοῖς δὲ διαμυρίας σχήμασι, τοῖς δὲ οὐδὲν, ἀλλὰ πειρῶνται αὐτὸν ἐλθεῖν, ἵερεῖον τῆ Αφροδίτη ἡδύσομ.

N Lepus quidem ille nos fugiat, sed eundem venemur, vnâ cum cupidinibus. Hanc feram sub malis fedentem, quæ poma cædiua, partim edit, partim semelâ relinquit; amores venantur. Hic quidem manuum plausu, ille vero clamitans, tertius chlamydem coneuens; & alij superuolant leporem clamoribus incessentes: alij verò ipsum per vestigia insequuntur. Hic autem, quo impetu se ipsum immisurus irruit: sed fera aliò est conuersa. At hic leporis cruri insidiatur: huius verò è manibus lapsus est. Itaque rident, & ipsi ceciderunt, hic quidem in latus, hic verò pronus. Hi omnes supini, errorem vario indicante habitu: nullus autem sagittas in eum mittit, sed vinum capere conantur, Veneri suauissimam hostiam.

PRAE

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN